

for dets Overveieelse, om det dog ikke skulde være muligt med Hensyn til Umhyndiges Midler, at komme til en Bærgbestyrelse.

Søns: Jeg hører til dem, der mene, at en Omordning af Overformynderivæsenet er nødvendig, ikke fordi jeg troer, at den nuværende Bestyrelse er saa mangelfuld, som det fra flere Sider er blevet anført, men fordi der forestaaer en heel Omordning af Jurisdiktionsforholdene, og navnlig en Afstillelse af den dømmende Magt fra den administrative. Spørgsmaalet er nu, om en Omordning af Overformynderivæsenet skal ske saaledes, at Overformynderiernes Midler gaae over til Bærgernes umiddelbare Bestyrelse, eller at Overformynderierne inddeles i Amtsraadskrebe — Overformynderier under Amtsraadenes Bestyrelse, altsaa under en Kommunalbestyrelse, eller at de Umhyndiges Midler skulle vedblive som nu at være under Statens Tilshyn. At lade Overformynderimidlerne gaae over til Bærgbestyrelsen anseer jeg ingenlunde for tilraadeligt, og det af den sidste ærede Taler Anførte har ikke kunnet forandre min Mening. Han anførte blandt Andet som Grund til, at Overformynderimidlerne skulde gaae over til Bærgbestyrelsen, at Bærgbestyrelsen dog ikke kunde undværes, og at den navnlig fandt Sted med Hensyn til Bestyrelsen af de Umhyndiges faste Eiendomme; men jeg skal dertil bemærke, at denne Bærgbestyrelse er meget indskrænket, idet nemlig Bærgen slet ikke kan disponere over en Umhyndigs faste Eiendomme uden Ministeriets Tilladelse. At henlægge Overformynderierne under Amtsraadenes Bestyrelse har jeg for mit Bedkommende mindre Betænkelighed ved, men jeg troer dog, at det er rigtigst, at de forblive som hidtil under Statens Tilshyn. Men naar denne Ordning skal vedblive, saa maa jeg, i Modsætning til, hvad flere ærede Talere have anført i Aften, være af den Formening, at det foreliggende Udcast er at foretrække for det Udcast, der blev vedtaget af Landsthinget ifjor. Jeg kan nemlig ikke være enig i den Betragtning, at det skulde være heldigt at sammenbringe alle Overformynderierne under een Bestyrelse i Kjøbenhavn. De, der slutte sig til denne Anstuelse, troer jeg ikke rigtig have Be-

greb om Forholdet, navnlig ikke om, hvilken Korrespondance der er forbundet med Overformynderiernes Bestyrelse; jeg skal blot nævne en eneste Green deraf, nemlig Korrespondancen om Panterne; der er her ikke blot Tale om Panter, der ere stiftede ved direkte Laan, men ogsaa om dem, som ere stiftede ved thingløste Skifteextrakter. Ved saadanne Panter kan der ikke foretages den mindste Forandring, uden at Bestyrelsen høres, og naar man nu tænker sig den Masse Panter, der findes over hele Landet, vil man let indsee, at en Korrespondance alene i den Retning for een Bestyrelse vilde blive overordentlig vidtløftig, jeg tør næsten sige uoverkommelig. Jeg er desuden meget imod at inddrage større Pengeinstituters Bestyrelse til Kjøbenhavn, fordi saadanne Bestyrelser i Kjøbenhavn i Regelen aldrig gjøre Udlaan uden i store Eiendomme og derved i høi Grad vanskeliggjøre det for mindre Eiendomme at faae Laan. Dette har vistnok tildeels sin Grund i Befvemmelighedshensyn, fordi det altid er lettere at have med færre end med flere Debitorer at gjøre; men tildeels hidrører det maaskee ogsaa deraf, at man anseer Laan i store Eiendomme for mere betryggende end i mindre. Jeg er af den modsatte Mening; jeg troer, at de mindre Eiendomme ere mere betryggende Panter. De ere i Regelen til enhver Tid sælgelige og ikke underkastede Forandringer i Prisen, eftersom Konjunkturerne ere mere eller mindre gunstige, idetmindste kun i en ubetydelig Grad. Naar man har anført, at man ved Ordningen af Overformynderierne ikke skulde betragte dem som Laane- eller Kreditanstalter, men kun som Opbevaringsanstalter, da troer jeg, at man for at opnaae en heldig Ordning bør tage begge Dele i Betragtning. Jeg er fuldkommen enig med de ærede Talere, der have yttret sig imod i dette Lovudkast at bestemme, at Debitorerne skulde foruden de 4 pCt. Rente betale endnu $\frac{1}{4}$ pCt. aarlig til Administrationsomkostninger og til Reserveconden. Jeg troer ikke, at det er heldigt, at offentlige Instituter give Impulsen til en Renteforhøielse af Laan i faste Eiendomme; Tilbøieligheden hertil er stor nok i Forveien hos private Pengemænd. Efter min Formening vil det være heldigere, om Laantagerne